

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τῆς προτάσεως Νόμου «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 ὠρίσθη ὅτι οἱ Διευθυνταὶ Κλινικῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ Διάταγμα τοῦτο Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὡς καὶ οἱ ἰδιῶται ἰατροὶ οἱ ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως κατόπιν Γνωματεῦσεως τοῦ οἰκείου Ἱατρικοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ νοσηλεύουν εἰς τὰ Ἰδρύματα ταῦτα ἀσθενεῖς τῆς ἰδιωτικῆς τῶν πελατείας ἐπὶ καταβολῇ ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν ἐκτὸς τῶν κεκανονισμένων νοσηλείων καὶ εἰδικῆς ἀμοιβῆς ὑπὲρ τοῦ ἱατροῦ.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3623/1956 ὠρίσθη ὅμως ὅτι εἰς τοὺς Διευθυντάς, Ἐπιμελητάς καὶ εἰδικευμένους Βοηθούς Κλινικῶν καὶ Ἐργαστηρίων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων τοῦ Ν.Δ. 2592/1953, τὰ ὁποῖα διαθέτουν κλίνας Α' καὶ Β' θέσεως ἐπὶ πληρωμῇ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ καταβολὴ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς ἐκ μέρους τῶν νοσηλευομένων εἰς τὰς ὡς ἄνω θέσεις, καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπιμελητοῦ Κοινωνικῶν Ἑπιτηρειῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας τῶν Κλινικῶν ἔχοντας τὸν τίτλον τοῦ Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ ἢ Ἑπιμελητοῦ Πανεπιστημίου ὅπως νοσηλεύουν ἀσθενεῖς τῆς ἰδιωτικῆς τῶν πελατείας εἰς κλίνας Α' καὶ Β' θέσεως. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν τοῦ τρόπου καταβολῆς ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων δι' ἑκάστην κλινικὴν ἐπρόκειτο νὰ ὀρισθῇ δι' Ἑπιμελητικῆς Ἀποφάσεως. Ἐν συνεχείᾳ διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 3623/1956 ὠρίσθη ὅτι πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου καταργεῖται.

Συνακολούτως τούτοις μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3623/56 ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίσθη ἐκ νέου τὸ ζήτημα τῆς ἰδιωτικῆς πελατείας τῶν ἱατρῶν εἰς τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ Ν.Δ. 2592/1953 Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα καθηγήθη ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 καὶ δὲν εἶναι πλέον δυνατόν νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ἰδιώτας ἱατροὺς ἢ νοσηλεία τῆς ἰδιωτικῆς αὐτῶν πελατείας εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα ταῦτα ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι εἶναι Ἐπιστημονικοὶ Συνεργάται τούτων, ἔχοντας ταυτοχρόνως καὶ τὸν τίτλον τοῦ ἐκτάκτου Καθηγητοῦ ἢ Ἑπιμελητοῦ Πανεπιστημίου. Τὰ ἀνωτέρω ἐδέχθη καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3532/1976 ἀποφάσεώς του (Τμῆμα Α').

Δοθέντος ὅτι ἐλάχιστοι Ἐκτακτοὶ Καθηγηταὶ ἢ Ἑπιμεληταὶ Πανεπιστημίου ἀσχοῦν τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ, ὅτι σαφῆς θὰ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν νοσηλείων εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς πελατείας τῶν ἱατρῶν τῆς Ἐπαρχίας, ὅτι

τροιουτοτρόπως ὅπου τοῦτο καθίσταται δυνατόν θὰ ἐπέρχεται ἀποσυμφόρησις τῶν Νοσοκομείων τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ὅτι θὰ ἀποφεύγεται ἡ ἰδρυσις Ἰδιωτικῶν Κλινικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπόμενον εἶναι νὰ μὴ παρέχουν ὄλα τὰ μέσα ἐπιστημονικῆς νοσηλείας, πρὸς τὴν ὁποίαν διὰ καταλλήλου συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 δύνανται ἰδιῶται ἱατροὶ μὴ ἔχοντες τὸν τίτλον τοῦ Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ ἢ Ἑπιμελητοῦ Πανεπιστημίου νὰ νοσηλεύουν τὴν ἰδιωτικὴν τῶν πελατείας εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα ὑπαγόμενα εἰς τὸ Ν.Δ. 2592/53, ἐκτὸς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης κατὰ τὰ εἰδικώτερον καθορισθησόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπιμελητοῦ Κοινωνικῶν Ἑπιτηρειῶν.

Ἡ ὑπὸ κρίσιν πρόταξις Νόμου εἶχεν ἐπανυποβληθῆ ὑπ' ἐμοῦ καὶ εἰς τὴν προγενεστέραν Βουλὴν.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ὅμως διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα 6782/20/25.1.1977 ἐγγράφου του ἀπήντησε ὅτι δὲν συμφωνεῖ εἰς τὴν προώθησιν τοῦ θέματος διότι «δημιουργεῖται ὄφελος ὑπὲρ τρίτων». Ἡ δικαιολογία αὕτη οὕσα ἀντισυνταγματικὴ εἶναι ἀνεπαρκῆς καὶ μὴ νόμιμος δι' ὅ καὶ ἐπανυποβάλλω τὴν παρούσαν πρότασιν Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1978

Ὁ Προτείνων Βουλευτῆς
ΚΩΣΤΗΣ Δ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΥ

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 2592/1953 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἱατρικῆς Ἀντιλήψεως».

Ἄρθρον μόνον

Νοσηλεία ἀσθενῶν εἰς Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα Ν.Δ. 2592/53 ὑπὸ ἰδιωτῶν ἱατρῶν.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπιμελητοῦ Κοινωνικῶν Ἑπιτηρειῶν ὀρίζονται, τῇ προτάσει τῶν οἰκείων Διοικητικῶν Συμβουλίων, Νοσηλευτικὰ Ἰδρύματα ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ρύθμισιν τοῦ Ν.Δ. 2592/1953, ἐκτὸς Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης εἰς τὰ ὁποῖα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει δυνατότης, δύνανται ἰδιῶται ἱατροὶ μὴ ἔχοντες τὸν τίτλον τοῦ Ἐκτάκτου Καθηγητοῦ ἢ Ἑπιμελητοῦ Πανεπιστημίου νὰ νοσηλεύουν ἀσθενεῖς τῆς ἰδιωτικῆς τῶν πελατείας.

2. Οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον νοσηλευόμενοι ἀσθενεῖς ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν ἐκτὸς τῶν νοσηλείων τοῦ ἐκαστοῦ ἰσχύοντος τιμολογίου καὶ εἰδικῆς ἀμοιβῆς ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου ἱατροῦ.

Τὸ ὄψος τῆς ἀμοιβῆς ταύτης ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορισθήσονται δι' Ἑπιμελητικῆς ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1978

Ὁ Προτείνων Βουλευτῆς
ΚΩΣΤΗΣ Δ. ΓΟΝΤΙΚΑΣ